

İZZET VE ZİLLET İKİLEMİNDE NEFSİN TERBİYESİ

Eûzubillahimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

el-Hamdülillahi rabbi'l-âlemin. Hamden kesîran tayyiben mübâreken fîhi alâ külli hâlin ve fî külli hîn. Vessalâtü vesselâmü alâ seyyidi'l-evvelîne ve'l-âhirîne Muhammedi-ni'l-Mustafâ ve alâ âlihî ve sahibihî ve men tebi'ahû bi-ihsânin ilâ yevmi'd-dîn. Emmâ ba'dü fe-kâle resûlullahi sallallahu aleyhi ve âlihî ve sellem;

مَنْ أَدَلَّ نَفْسَهُ فِي طَاعَةِ اللَّهِ، فَهُوَ أَعَزُّ مِمَّنْ تَعَزَّزَ

بِمَعْصِيَةِ اللَّهِ

Men ezelle nefsehû fî tâ'atillahi fe-hüve e'azzü mimmen te'azzeze bi-ma'siyetillahi.¹

Ebû Hüreyre *radıyallahu anh'ten* Peygamberimiz Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* buyurmuşlar ki;

Men ezelle nefsehû. "Kim nefsinin hor, zلیل, hakir, aşağı kılsa." *Fî tâ'atillahi.* "Allah'a itaat hususunda."

Yani hôt, dur bakayım, kıpırdama bakayım, isyan etme bakayım, o işi yapma bakayım filan diye nefsi bastırırsa, kahrederse nefsi, nefsi hor zelil ederse, nefsinin dizginini çekerse... Evet nefsi hor zelil olur ama;

Fe-hüve e'azzü. "O daha izzetli, daha kıymetlidir." *Mimmen te'azzeze bi-ma'siyetillahi.* "Allah'a isyan yolunda, Allah'a isyan ederek izzetli, itibarlı bir duruma gelmiş insandan daha izzetlidir, daha azizdir."

Burada tabii Peygamber Efendimiz'in bu hadîs-i şerîfi edebî güzel sanatlarla da süslü, tezat sanatıyla süslü. Veciz, güzel bir söyleyiş ile söylemiş Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz.

Açıklanması gerekirse, nefse, "Sen iyisin, aman üzülme, ne istersen hemen yapayım." vesaire filan diye nefsin her istediğini yaparsan nefis şımarır, her şeyi ister. Şımarık bir çocuk gibi, arsız, yüzsüz bir kimse gibi her şeyi ister yılışık. Ama, "Hôt, çok konuşma, çok ileri gitme, çok isteme, sus bakayım, otur bakayım!" bilmem ne... nefsin nefsanî arzularını, şehevâtını, hevâ-yı nefsi böyle sert karşıladığı zaman tabii nefsi zorlamış oluyor, hor-

lamış oluyor, hakir kılmış oluyor, zelil kılmış oluyor;

“Ya sen de bana hiç acımıyorsun ya, hiç de iyi bir davranışta bulunmuyorsun.” [diyor.]

Sana ne iyi davranışta bulunacağım! Sen şehevât-ı nefsâniye peşindesin. Sen şeytanın emrindesin, sen günah peşindesin! Niye sana şey yapayım! Elbette [istediğini yapmayacağım.] Sus, Allah’ın yoluna gir bakayım, boynunu bük bakayım, şöyle bir hizaya gel bakayım... diye sert davranılır ve nefsin Allah’a itaati sağlanırsa; ibadet etmesi, hayır hasenât yapması, güzel huylu olması, kötü huylardan uzaklaşması, günahlardan uzak durması sağlanırsa, bu çocuğun terbiyesine benzer.

Mesela çocuk görür büyüklerden sigara içmeyi; “Vay be, demek ki ağabeyler, babalar, büyükler sigara içiyormuş, ben de bir sigara yakayım.”

Kimsenin görmediği yerde bir sigara yakar, arkadaşları da ona hayretle bakar, “Vay be!” derler filan derken çocuk sigaranın dumanını tütürürken, bilmem ne yaparken delikanlılık filan diye sigaranın tiryakisi olur, ciğerini kurum doldurur, mahveder gider.

Babası onu gördüğü, hocası onu gördüğü zaman ne yapar?

Ceza verir. Okullarda mesela bizim zamanımızda orta okulda, lisede içen olursa ceza verirlerdi. Aniden sınıfa girerlerdi, “Çıkartın bakalım ceplerinizi!” Kimin cebinde sigara, kibrit veyahut daha başka böyle okulun hoş görmediği şeyler varsa cezalandırılırdı.

Yani biraz baskı vardı, tazyik vardı ama ne yolda?

İyi yolda yani kötü alışkanlıklar edinmesin diye.

İşte Allah’a itaat yolunda, ibadet yolunda nefsini kim böyle zapt u rapt altına alırsa, hor ve zelil ederse o kimse, nefsi zelil ama azizdir, kendisi kıymetlidir, izzetlidir.

Kimden?

Mimmen te’azzeze bi-ma’siyetillahi. “Allah’a isyan ederek izzetli, itibarlı duruma kendisini getirmiş insandan daha izzetli, daha kıymetlidir.”

Adam haramdan para kazanmış, rüşvetten para kazanmış, kötü yollardan para kazanmış son model Mercedes’i, en pahalı arabayı Jaguar’ı almış fiyaka satıyor, herkes de;

“Ooo, beyefendi!” bilmem ne filan hürmet ediyor.

Yahu bunun neresine hürmet ediyorsun! Bu isyanla, günahla, haramla bunları elde etti. Bunun yediği, içtiği, oturduğu, kalktığı, her şeyi haram. Sen bunun nesine itibar ediyorsun!

a. Allah’a İtaatte Nefsini Hor Tutan Çok İzzetlidir

Öyle günahla izzetli olan insandan, nefsi-ni ibadete zorlayıp da ibadet yaptırtan kimse daha kıymetli, daha izzetlidir. Allah’a isyanla izzetlenenden, Allah’a itaatte nefsi-ni hor tutan kimse daha izzetlidir, diyor Peygamber Efendimiz.

Buradan tabii Efendimiz’in muradı, bizim nefsimize muhalefet ederek nefsimize hakim olmamız. Nefsimizi vicdanımızın, aklımızın, dinimizin, dini bilgimizin, terbiyemizin, Kur’an’ın, sünnetin emrine hizaya getirmek.

Hizaya gir bakalım.

“Hizaya girmek” bir askerlik tâbiridir. Yani sıra olduğu zaman hizanın sağına soluna kaymış, çarpık durmuşsa bir insanı, “Sen fazla çıkıntı yapmışsın, yanlışı durmuşsun.” diye

hizaya getirirler. Nefsin de hizaya gelmesi lazım.

Hiza nedir?

Sırât-ı müstakîmdir, Allah'ın sevdiği yoldur, dümdüz yoldur. O dümdüz yolda hizaya gelir dümdüz giderse cennete gider. Yamuk giderse, çıkarsa, saparsa sen de onu hizaya getirmezsene cehenneme gider, insanı cehennem götürür. Onun için nefsi zorlamak lazım, her istediğini vermemek lazım ve her istediğinin alınmayacağını ona öğretmek lazım.

Mesela çocuk alıştır annesinin, babasının, dedesinin kendisini sevmesinden; her şeye ağlayarak elde etmeye çalışır. Ona anası babası der ki;

“Evladım bak, ağlayarak bir noktaya varamazsın. Ağlayınca vereceksem bile vermem. Madem ağlıyorsun. Ağlayarak ben bir şey yapmam. Bir kere sus, bir. Ondan sonra, ‘Lütfen verir misin?’ de. Sor bakalım, ben de sana izah edeyim bu verilecek bir şey mi verilmeyecek bir şey mi?”

Mesela çok kıymetli bir aleti, cihazı istiyor veya tehlikeli bir cihazı istiyor, ağlıyor.

“Bunu sana veremem çünkü bu yangın çıkartır. Veyahut bununla elini, vücudunu, bir

yerini zedellersin.” filan anlatırsın, çocuk da, kendisiyle büyük adam gibi, mantık dairesinde, sebep göstererek konuşulduğu zaman mâkul bir insan olur.

Bir dişçi tanıdığımız vardı ihvandan, ben ona gittim. Ben o zaman talebeydim daha. Dedi;

“Senden önce annesiyle bir kız geldi. Ben böyle bir terbiyeli bir kız daha, şurada dişçilik yapıyorum, böyle bu kadar terbiyeli bir kız görmedim.”

Küçücük kız, gelmiş. Annesi de hanım efendi bir hanım, gelmişler. Çocuğun, tabii dişleri değişiyor ya belli yaşlarda, çıkıyor, eğriliyor, çürüyor, acıyor filan. O yaşlar geçtikten sonra artık düzgünleşiyor. İşte o çağda çocuk yani. Çocuk demiş ki;

Ayy korkuyorum anne, çok acır mı acaba?

Şimdi ben, çocuk öyle sorunca sandım ki annesi, “Hiç acımaz evladım, sen otur bak, bilmem ne filan oyalayacak sandım.” diyor. Gayet ciddi olarak annesi demiş ki;

“Kızım, bu diş tedavisi acıtır. Acıtır ama başka çaremiz yok. Çünkü bunu tedavi ettirmezsek bu acı daha çok devam eder. Azıcık

acıya tahammül edeceksin. Acıyabilir.” demiş.

“Peki anneciğim.” demiş koltuğa oturmuş. Çok böyle kocaman bir yetişkin, aklı başında kişi gibi dışının tedavisini yaptırtmış.

“Annesinin onunla böyle gayet ölçülü, mâkul konuşmasına hayran kaldım.” diyor.

Nefis de öyledir, yani nefis de çocuk gibidir; şımartırsan şımarır, terbiye edersen terbiye kabul eder. Nefis terbiye kabul eder. Nefis terbiye kabul ettiği zaman çok güzel olur. Kendiliğinden iyilikleri isteyen, iyilikleri yapan bir nefis hâline de gelir bu nefis-i emmâre. Bu kötülükleri emreden nefis, kendiliğinden ibadetleri isteyen bir hâle de gelebilir.

Ne ile?

Terbiye ile, eğitimle, tasavvuf terbiyesiyle, din terbiyesiyle, takvâ eğitimiyle doğru yola, hizaya gelir. O zaman nefis-i mutmainne olur.

b. Nefsi Mutmainneye Ulaşmak Lazım

Mutmainne nefis ne demek?

Durulmuş, esmiş, tozmuş, sakinleşmiş, oturmuş, yerleşmiş nefis demek. Mutmainne o demek. Mutmainneden öteye de tabii, nefis-i râziye, nefis-i merziye, nefis-i sâfiye, daha

yüksek dereceleri de var ama hiç olmazsa nefs-i mutmainneye ulaşmak lazım derdi Hocamız *rahmetullahi aleyh*.

Demek ki nefsi terbiye etmek için biraz baskı yapacağız, yani yanlış bir şey yaptığı zaman hor, zelil tutacağız. Güzel yapıyorsa, "Pekâlâ, aferim!" deriz. Aferim teheccüd namazına kalktın nefsim. Aferim sabah namazına camiye geldin nefsim. Tamam o zaman aferim de. Ama gelmediğin zaman da "Ben de sana gösteririm!" de.

Bir tanıdık diyordu ki, yani eğer nefsim beni yenerse, mesela sabah namazına kalkamadım.

Neden?

Uyku tatlı geldi uyanamadım. Nefsim uykuyu sevdi sabah namazına kalkamadım. Ben de ona; "Seni zalim nefis seni! Uyku uyudun beni sabah namazına götürtmedin ha! Ben de sana bugün yemeğini vermiyorum." *Neveytü en esûme lillahi teâlâ*. "Allah için oruca niyet ettim." derim, o gün oruç tutarım, diyor.

Nefis, o da akli başında bir mahlûk, diyecek ki; "Yahu ben bu adama uykuyu seviyorum diye yatakta yattığım zaman, tamam uyku uyuyorum, uyku keyfim tam oluyor ama bu

sefer öğlen, ikindi, sabah kahvaltısı, ikindi çayı, yemekler gidiyor. Vay, ben en iyisi yine uykuyu filan terk edeyim de vaktinde ibadete kalkayım noktasına kendi kendisini getiriyor. Tabii bunlar küçükten başlar, bu eğitimler çocukken başlar. Küçükken güzel eğitilirse büyüyünce iyi olur.

Hiç unutmadığım bir gerçek hadise. Hocamızın büyük kız kardeşi. Hala yani, hanımın halası, en büyük hala. Çok hoş sohbet bir kadındıcağızdı.

Allah cümle geçmişlerimizle beraber ona da rahmet eylesin.

Medîne-i Münevvere'ye yıllar önce hac için gitmişler, hacca gitmişler. Medîne-i Münevvere'ye de ziyarete gitmişler. O zamanlar, o kırklı ellili yıllarda, hacca gidilmediği yıllarda öyle ziyaretçiler filan pek yokmuş. Enişte rahmetli çok açıkgöz bir insandı, nasılsa halletmiş gitmiş.

Ve kimde misafir olmuşlar Medine'de?

İmamın evinde.

Medine'de imamın evinde misafir olmak şimdi kaç, kaç hacıya nasip oluyor! Yani çok az ele geçecek bir şey.

Teheccüd vaktinde ezan okunmuş. Teheccüd ezanı okuyorlar; Arabistan'da teheccüde kaldırmak için de ezan okuyorlar. Sabah namazı değil. Bakıyorsun zifiri karanlıkta, gecenin sonunda bir ezan okunuyor.

Bu ne?

Kalkıyorsun. Daha imsak kesilmesine vakit var, teheccüd ezanı. Teheccüde kaldırıyorlar.

Şimdi bu hala da kalkmış. Şakacı, serçe gibi, yaşlı olmasına rağmen seyirden, seken, zıp zıp böyle. "Ben eskiden çok şişmandım. Ağzım bir yara oldu, 15 gün hiçbir şey yiyemedim. Bir zayıfladım." diyor. İşte böyle kuş gibi rahat olmuş. Böyle şey gibiydi yani hiç fazla bir eti, yağı, bir şeyi yoktu ama çok hareketli idi, çok da şakacı, çok tatlı bir insandı.

Allah kabir istirahatini ziyade eylesin. Nuru ziyade olsun.

Evde kalkmış bu, evin gelini de kalkmış. Demek ki o zamanlar baba oğul aynı yerde kalıyorlar. Suud'un zenginlemesi de sonradan oldu yani eskiden oraları mahrumiyet yeri imişdi.

Şimdi gelin ezanı duyunca dosdoğru beşiğin başına gitmiş. Beşik. Bebeğin yattığı beşi-

ğın başına [gitmiş]. Bebek mışıl mışıl uyuyor, burnunu tıkamış. Bebeğin burnunu tıkayınca, nefessiz kalınca bebek şöyle bir silkelenmiş, uyanmış. Yanağını cıp cıp cıp yapmış, bilmem ne filan, uyandırmış bebeği. Bayağı uyandırmış!

Şimdi bizim hala da, hem şakacı, demiş, “Kız cadaloz, bebeğin uykusunu niye bozdun, niye uyandırdın?”

E demiş, teyze ezan okunuyor.

E demiş bebek namaz mı kılacak?

Daha yavru bebek, altı bağı, küçücük süt emen bebek yani.

Olmaz demiş. Sonra küçükten alışmazsa büyüyünce teheccüde hiç kalkamaz. Sonra benim efendim de, “Çocuğu niye kaldırdın?” diye kızar, demiş.

Demek ki ailece karar vermişler; teheccüde kendileri kalkıyorlar, bebeği de kaldırıyorlar. Yani bebek o saatte uyanık olmaya alışıyor bebeklikten, terbiye öyle başlıyor.

Anladınız mı işin, eğitimin köklerinin nelerelere kadar gittiğini?

Hâlâ bana bunu anlatınca ben çok memnun kaldım, öyle etkiledi ki beni bu olay.

Küçük bir çocuk, namaz kılacak değil ama o vakitte uyanık olmaya alışsın. O vakitte uyumamaya alışsın. O vakitte uyumak istese de uyku tutmasın. Öyle yetiştiriyor.

Hakikaten biz o kadar adamları tenkit ederiz ama Ramazan'da git gör ne güzel ibadetler ederler. Ne kadar güzel, ne kadar güzel namazlar, ibadetler, oruçlar, hayırlar... her şey, her şey çok tatlı, çok canlı olur Mekke-i Mükerreme ve Medîne-i Münevvere'de.

Evet, nefsi dizgin altına almak lazım, hor tutmak lazım, o zaman insan aziz olur. Günah işleyip de aziz olanlardan çok daha aziz olur.

İkinci hadîs-i şerîf.

مَنْ أَذْنَبَ وَهُوَ يَضْحَكُ، دَخَلَ النَّارَ وَهُوَ يَبْكِي

Men eznebe ve hüve yadhakü dehale'n-nâra ve hüve yebkî.

Bu hadîs-i şerîf de Efendimizin sanatlı bir vecîzesi. İbn Abbas *radıyallahu anhümâ'* dan. Peygamber Efendimiz buyuruyor ki;

“Günahı güle güle işleyen, hoşlanıp, zevkle sefa ile günahı güle güle işleyen, ağlaya ağlaya da cehenneme girer.”

Güle güle günahı işleyen ağlaya zırlaya da cehenneme girer. Bu dünyada evet günahlar

zevklidir, şeytan zevkli gösterir, nefis ister ama âhirette de ağlatır insanı. Hem de anasını ağlatır. Öyle fena ağlatır ki âhirette, âhiretin cezası dünyadaki cezalara da benzemez. Dünya da idam olmadıktan sonra hapis, bilmem ne, yani cezaların hepsi ne olacak ama âhirette cehenneme girecek, cayır cayır yanacak. Ölüp kurtulmak da yok, devamlı azabı çekecek. Onun için en iyisi günahı işlememektir, günahlardan nefret etmektir en iyisi.

Ben hatırlıyorum, küçükken Taksim'in orasından burasından geçerdik, işte yolumuz oradan geçiyor. Geçerdik bakardık, orada gazinolarda, mazinolarda sesi son derece açmışlar, şarkılar dışarıya çıkıyor, duyuluyor filan, şamata. Benim ruhum sıkılırdı, sevmezdim, öğrenirdim. Herkes, "Haa, ne kadar güzel!" [deyip] oraya para verip giriyor, istiyor. Ben de öğrenirdim yani hoşuma gitmezdi.

Bu neden?

Allah rahmet eylesin, anamın verdiği terbiyeden, annemin anlatmasından.

Yani küçük çocuk bunu nereden bilecek, niye sevmiyor?

Annesinin, babasının eğitimi ile ilgili bir şey. Çocuklarımızı öyle yetiştirelim.

Ve sonuncu, bu akşam ki sohbetimizin en sonuncu, yani üçüncü hadisi.

مَنْ أَدَّنَ سَنَةً مِنْ نِيَّةٍ صَادِقَةٍ، لَا يَطْلُبُ عَلَيْهِ أَجْرًا،
دُعَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَوُقِفَ عَلَى بَابِ الْجَنَّةِ فَقِيلَ لَهُ:
اشْفَعْ لِمَنْ شِئْتَ

*Men ezzene seneten min niyetin sâdıka-
tin lâ yatlubü aleyhi ecran du'iyeye yevme'l-
kıyâmeti ve vukıfe alâ bâbi'l-cenneti fe-kîyle
lehû şeffi' li-men şî'te.*

Bu hadîs-i şerîfi Enes radiyallahu anh'ten bir çok kaynaklar rivayet etmiş. Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buyuruyor ki;

Men ezzene seneten. "Kim bir sene müezzinlik yaparsa." *Men ezzene seneten.* "Bir sene kim ezan okursa camide." *Min niyetin sâdıkatın.* "Tertemiz bir niyetle."

Sâdık bir niyetle, güzel bir niyetle; temiz, hâlis bir niyet ile camide bir sene müezzinlik yaparsa.

c. Halis Bir Niyetle Müezzinlik Yapmak

Lâ yatlubü aleyhi ecran. "Bir de, 'Ben müezzinlik yaptım verin paramı.' filan diye de

maaş ve para da istemeden Allah rızası için halis niyetle müezzinlik yaparsa.” *Du’iye yevme’l-kıyâmeti*. “Kıyamet gününde çağırılır.” *Ve vukıfe alâ bâbi’l-cenneti*. “Cennetin kapısında durdurulur.”

Dur bakalım şurada. Çağırılır, “Gel bakalım buraya, dur bakalım şurada.” diye cennetin kapısında durdurulur.

Fe-kîyle lehû. “Ve ona denilir ki.” *Şeffi’li-men şî’te*. “Haydi istediğine şefaata et!”

İstedisine! Kimi istiyorsan, insanlardan hangisini istiyorsan ona şefaata et, sana bu hak verildi. O şefaata istediğin kimseyi Allah affedecek diye ona selahiyet verilir.

Bu selahiyet alimlerindir, alimlere verilen bir selahiyet bu. Peygamber Efendimiz başka hadîs-i şerîfinde, “Şehit cennete girecek.” diyor. Alim cennete gelecek ama kapısında durdurulacak. Denecek ki alime; “İstediklerine şefaata et. İlim öğrettiğin kimselerden istediklerine şefaata et.” denilecek. Bu alimlere verilen büyük paye. Peygamber Efendimiz’e, peygamberlere verilen büyük bir rütbe.

Böyle bir sene Allah rızası için para istemeden müezzinlik yapan kimseye böyle şefaathakı verilir.

Neden?

Çünkü ezan çok kıymetli, müezzinlik yapmak çok şerefli, sevabı çok büyük.

O bir tebliğdir. Aslında bağırarak, Allah'ın en büyük olduğunu, O'nun şerîki nazîri olmadığını, Peygamber Efendimiz'in O'nun peygamberi olduğunu, gönderdiği resûlü olduğunu ilan ediyor. Ondan sonra herkesi namaza çağırıyor; "Namaza gelin, felâha, kurtuluşa gelin!" diyor. Hem bir tebliğ var, hem bir davet var. O daveti duyan da camiye geldiği zaman onun daveti ile geldiği için o gelenden de sevap kazanıyor.

Şimdi her şeyi öldürdüler, canını çıkardılar.

Ezanı okuyamaz.

Nedenmiş?

Bilmem başkaları rahatsız olurmuş.

Allah'ın yoluna davetten rahatsız olunur mu?

Şu toplumun bozulmasına bak.

Biz Ankara'da bizim mahallede bir cami yaptık, ama nasıl cami yaptık?

Bir evin alt katını namazgâh yaptık.

Ne yapalım?

Orada cami yok, alt katını namazgah yaptık; bunun yarısı kadar, şuradan şuraya kadar bir kısım. Yarısından da küçük. Oldu bizim mahallenin namazgâhı, mescidi. Bir de, camii olunca dedik ki ezan da okuyalım. Ezan okumak da sevap, ezanın yayıldığı yere kadar da şeytan uzaklara kaçıyor. Bir direk diktik. Ucuna da bir hoparlör, ses büyütücü taktık.

Aa, ertesi gün, “Kırt.” bizim hoparlörün telini kestiler. Rahatsız olmuşlar, şikayetçi oldular; “Biz ezanı istemiyoruz.” dediler. “Çocuklarımız sabahleyin uyanıyorlar, uykuları bölünüyor, sıhhatleri bozuluyor.” dediler.

Bak, hangisi daha iyi, buyur al. İşte bir konuşmada iki tane misal.

Teheccüd ezanında bebeğini kaldırmak mı iyi, sabah ezanında çocuğu kalkmasın diye ezanı susturmak mı iyi? Allahuekber! Bunların ikisi de şu dünyada yaşayan Cenâb-ı Hakk’ın yaratığının iki kul ama, ikisinin de dış yüzü birbirine benziyor ama içleri ne kadar farklı! Birisi teheccüdde bebeğini kaldırılıyor, ötekisi sabah namazında ezanı okutturmamak için, bebeği uyanmasın diye çocuğu, yok okula gi-

diyormuş da, uykusu bölünürmüş de vesaire filan diye ezanı susturmaya çalışıyor. Mücadele mücadele; biz teli bağladık onlar kestiler, biz bağladık onlar kestiler filan derken, neyse cami yerleşti kökleşti. Bir de nasip oldu, orada bir arsayı evi ile beraber aldık, onun da alt katında namaz kılalım derken onu da büyüttük. Yanına da bir Kur'an kursu derken, anlı şanlı meşhur Muradiye oldu. Muradiye camisi oldu Kalaba'da. Sonra büyüdü Muradiye Camisi, Muradiye Vakfı oldu, dal budak saldı; Ankara'ya, civara, başka yerlere, başka yerlere filan. Ama kökü, tohumu öyle atıldı. Allahu Teâlâ hazretleri bizi her yaptığımız işi kendi rızası için yapmaya muvaffak eylesin. Böyle sevdiği kul eylesin. Kendisi olduğu gibi başkalarına da şefaet edecek hâle cümlemizi ulaştırırsın.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN
29 Rebîü'l-Evvel 1421 / 01.07.2000
Avustralya

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

